

(2002/C 229 E/137)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0675/02
från Eija-Riitta Korhola (PPE-DE) till kommissionen

(1 mars 2002)

Ämne: Val av direktör för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet

Onsdagen den 27 februari 2002 inledde Europeiska kommissionen ett förfarande som syftar till att välja verkställande direktör för den nyinrättade europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet. Det är meningen att direktören skall inleda sitt arbete redan i sommar eller tidigt i höst i Bryssel som skall fungera som tillfälligt säte för ämbetsverket.

Är det meningen att i samband med det här valförfarandet, då man värderar kandidaterna både allmänt och specifikt, beakta att direktörens slutliga verksamhetsort kan – och förmodligen kommer att – vara belägen i en annan medlemsstat än Belgien?

Kan kommissionen garantera att rådets försenade beslut inte utnyttjas på ett sätt som gör att själva slutresultatet glider i väg i riktning mot Bryssel, med denna rekryteringsprocess som förevändning?

Svar från David Byrne på kommissionens vägnar

(3 april 2002)

Tjänsten som verkställande direktör för Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har utlysts i Europeiska gemenskapernas officiella tidning⁽¹⁾. Detta skedde i överensstämmelse med artikel 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 februari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽²⁾. På sidan 1 i denna utlysning sägs det uttryckligen att placeringen i Bryssel är tillfällig, så det kan inte råda något tvivel för kandidaterna om att det slutgiltiga beslutet om var myndigheten ska ha sitt säte ännu inte har fattats.

Eftersom Europeiska rådet vid sitt möte i Laeken i december 2001 inte kunde enas om den slutliga verksamhetsorten för myndigheten, var kommissionen tvungen att utannonsera tjänsten nu på grundval av beslutet om den tillfälliga verksamhetsorten, för att inte rekryteringsförfarandet skulle försenas.

Rekryteringen av den verkställande direktören är den viktigaste komponenten för att göra myndigheten funktionsduglig, oavsett beslut om placeringsort. Den är också viktig för att ta hänsyn till den politiska viljan hos parlamentet och stats- och regeringscheferna, som vid upprepade tillfällen har fastställt den snäva tidtabellen under flera av Europeiska rådets möten (Nice, Stockholm, Laeken).

Kommissionen kan garantera att rekryteringen av den verkställande direktören och beslutet om var myndigheten ska placeras är två oberoende förfaranden som inte har något samband med varandra.

⁽¹⁾ EGT C 52, 27.2.2002.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002.

(2002/C 229 E/138)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0678/02
från Gabriele Stauner (PPE-DE) till kommissionen

(12 mars 2002)

Ämne: En kommissionstjänstemans uppehållande av en annan tjänst vid andra gemenskapsorgan

I enlighet med artikel 37 i EU:s tjänsteföreskrifter kan tjänstemän vid kommissionen utses att uppehålla en annan tjänst vid ett annat gemenskapsorgan eller att tjänstgöra hos personer som fullgör ett uppdrag vid dessa organ i tjänstens intresse och för en viss bestämd tid.

Kan kommissionen ange hur många tjänstemän som för närvarande uppehåller en annan tjänst i tjänstens intresse, fördelat på de enskilda organen?

Svar från Neil Kinnock på kommissionens vägnar

(13 maj 2002)

Kommissionen kan meddela frågeställaren att 27 tjänstemän vid kommissionen per den 21 mars 2002 uppehåller en annan tjänst i tjänstens intresse vid andra institutioner, varav en tjänsteman på Ekonomiska och sociala kommittén, fem tjänstemän på Ministerrådet, tolv tjänstemän vid Europeiska gemenskapernas domstol, två tjänstemän vid Revisionsrätten och en tjänsteman vid Europaparlamentet.

Vidare uppehåller ytterligare 20 tjänstemän annan tjänst i tjänstens intresse vid andra organisationer, som olika byråer, andra gemenskapsorgan och andra organ.

Kommissionen har även ett utbytesprogram för de egna tjänstemännen och anställda vid medlemsstaternas nationella och regionala förvaltningar och andra internationella organisationer osv. 30 tjänstemän uppehåller annan tjänst inom ramen för detta.

En detaljerad förteckning över aktuella institutioner och organisationer kommer att översändas till frågeställaren och till parlamentets sekretariat.

(2002/C 229 E/139)

SKRIFTLIG FRÅGA P-0691/02**från Amalia Sartori (PPE-DE) till rådet**

(5 mars 2002)

Ämne: Sexuella tjänster i utbyte mot humanitärt bistånd

Enligt internationell press har vissa tjänstemän vid icke-statliga organisationer som för FN:s räkning arbetar med att fördela och förvalta humanitärt bistånd anklagats för sexuellt ofredande av flyktingar.

Detta har framkommit av FN:s granskning av biståndsarbetet i krisområden. Vad som skett är att unga kvinnor (varav många minderåriga) fått mat, mediciner m.m. i utbyte mot sexuella tjänster. De övergrepp och den förnedring som dessa handlingar ger uttryck för förvärras ytterligare av att inga preventivmedel används, vilket medverkar till spridningen av aids som i dessa områden redan är oroväckande hög.

Detta tycks ha inträffat i Liberia, Elfenbenskusten och Östtimor vilket antyder att seden är utbredd.

Med tanke på att FN:s program för humanitärt bistånd samfinansieras av EU, vilka åtgärder tänker rådet vidta för att utreda dessa allvarliga händelser där personer som är anställda för att hjälpa människor i nöd istället förnedrar och utnyttjar dem?

Om dessa upplysningar visar sig vara korrekta, vad tänker rådet göra för att straffa de skyldiga och för att se till att liknande händelser inte upprepas?

Svar

(26 juni 2002)

1. Rådet saknar dokument med formella bevis för sanningshalten i de uppgifter som framförs av den ärade parlamentsledamoten. Om uppgifterna emellertid visar sig vara korrekta, kommer rådet att inom ramen för sina befogenheter stödja alla åtgärder som vidtas för att utröna vilka de eventuellt skyldiga är och bestraffa dem. Rådet kommer även att stödja alla andra åtgärder som kan förhindra att sådana händelser upprepas i framtiden.

2. Det erinras emellertid om att i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd⁽¹⁾ faller samarbetet mellan Europeiska gemenskapen och FN:s internationella organ